

2.

*„Když potkáš v životě opravdovou lásku, nezavrhní ji,
protože až ji potkáš podruhé, vyhne se ti.“*

*Marcus Aurelius
císař starověkého Říma*

V touhy kraj kročeje tiše plují dál,
by lásky žár v nitru jemně plál.
Tobě úctou tím tak pokoru vzdal,
citů čistých, nebesky snivých chvál,
samotu srdce křehce však jen snál.

báseň napsána 24. 9. 2020

*... zhmotnění mého nitra... psáno osamělým srdcem...,
ale se ctí a ryzí pokorou k životu jako takovému, tak jako vždy.*

3.

„Parfois on a besoin que les choses nous manquent pour en réaliser la valeur.“

*„Někdy potřebujeme chybějící věci proto, abychom si uvědomili jejich skutečnou hodnotu.“
(... aneb i mezi námi smrtelníky jsou andělé...)*

V mém nitru, lásko, jemně dliš,
pročež vše tím jen tak kradmo smíš.
Pro úsměv očí Tvých, vše tím tak zviš,
pro vše, o čem noci dlouze sníš.

... dobrou noc, drahá má.

báseň napsána 25. 12. 2020

*... když se jemně, poznenáhlu, však zato neodbytně a vytrvale vloudí v srdce milá mladá žena.
Žena, o níž je mi dovoleno pouze snít. Navždy jen snít... V představách si s ní pouze povídám.
Něžně, roztomile a dlouze povídám. Ve vši počestnosti. Bůh je mi svědkem... Tak to dělám den
za dnem, týden za týdnem a měsíc za měsícem.*

*Když jednoho večera před půlnocí umývám nádobí, vytanou mi na mysl dva verše o ní.
Rychle domyji nádobí a pustím se do psaní. Nechám zase za sebe tvořit podvědomí. Čistě jen
podvědomí... Až na konci, po dopsání, zjistím, co jsem vytvořil, a jako každému muži mi to
po chvíli dojde... že jsem zas v tom... a zase beznadějně, neb jsou tyto city přinejmenším
nepatřičné... k této ženě zcela určitě.*

*Kéž bych mohl jednou provždy pozbyť schopnosti milovat.
Proč milovat, když nemohu být milován? Čím jsem si vysloužil tento trest?*

*Tak mne opět čeká zdlouhavá citová odvykací kúra. Ale alespoň budu mít nač ve stáří
vzpomínat... trpce, ale vzpomínat.*